Lietas arhīva Nr. 1-0287-18/47
ECLI:LV:ZRT:2018:0716.137002318.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā, 2018.gada 16.jūlijā.

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese R.Bruce
piedaloties zvērinātai advokātei I.Skaistkalnei,
ar tiesas sēdes sekretāri A.Rācenāju,
tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu attiecībā par /pers. B/, personas kods /personas kods/, nestrādā, dzīvo /adrese A/, saukšanu pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā un 149.[4]panta pirmajā daļā 1.punktā.

Aprakstošā daļa

/datums/plkst. 18.15. Tukumā, /pers. B/ vadīja vieglo automašīnu /TL marka/ reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/pa /adrese/ būdams alkohola ietekmē. Minimālā alkohola koncentrācija izelpas gaisā 1,91 promiles, maksimālā,-2.01 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. /pers. B/ izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē /pers. B/ savu vainu administratīvajā pārkāpumā neatzina. Paskaidroja, ka /pers. C/ viņu ar sievu aizveda uz /ielas nosaukums/ ielu ciemos svinēt Jauno gadu, viņš nenoliedz, ka lietoja alkoholu. Viņš sastrīdējās ar sievu /pers. D/, jo sieva nedeva viņam mašīnas atslēgas, lai viņš nevarētu braukt, viņš ar sievu strīdējās uz ielas pie automašīnas, sieva sēdēja mašīnā, bet viņš stāvēja pie automašīnas, tad piebrauca policijas automašīna un lika viņam iekāpt policijas automašīna, viens policists ar policijas mašīnu viņu veda uz policijas iecirkni, otras brauca ar viņa mašīnu, kurā sēdēja viņa sieva. Policijas iecirknī viņam sastādīja protokolu, viņš domāja, ka tiek aizturēts par to, ka strīdējās un kāvās ar sievu uz ielas. Automašīnu viņš nevadīja, neatradās pie mašīnas stūres. Bija tik stiprā reibumā, ka neatceras notikuma gaitu policijā. Par notikušo pastāstīja vēlāk sieva.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pilnvarotais pārstāvis /pers. E/ tiesas sēdē paskaidroja, ka lietā ir pietiekami pierādījumi tam, ka /pers. B/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.[15]panta ceturtajā daļā. Pārstāvis nenoliedza, ka protokolos ir konstatējamas pārrakstīšanās kļūdas un nepilnības, bet tas nevarētu ietekmēt protokolā norādīto pārkāpumu pēc būtības, proti, to, ka /pers. B/ vadīja transportlīdzekli alkohola reibumā. Vaina ir pierādīta ar liecinieku liecībām un administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem. Pārbaudot lietas materiālus, lietas lapā 6, transportlīdzekļa pārbaudes protokolā redzams, ka Iestādes darbinieks /datums/kļūdījies, kļūdaini norādīts 2017.gads. Iestāde lūdz to uzskatīt par pārrakstīšanās kļūdu, jo mērījumos, alkohola izdrukās parādās, ka darbības veiktas 2018.gadā. Attiecībā uz lieciniekiem uzskata, ka divi no tiem ir ieinteresēti,- sieva un tēvs, tie ir radinieki. Savukārt, /pers. F/ un /pers.H/ lietoja alkoholu un īsti neko neredzēja. /pers.B/ sieva atradās /adrese/ dzīvoklī, kur tika lietots alkohols, pēc tam gāja lejā, lai dotos mājās. Liecina, ka it kā neesot ļāvusi braukt, tāpēc izveidojies konflikts. Iestāde apšauba šīs liecības, jo tās ir sievas liecības par labu vīram. Iestāde uzskata, ka /pers.B/ nevarēja nepazīt /pers. G/, jo šis kungs bieži parādās /ielas nosaukums/un nevar būt tā, ka nepazīst /pers.G/. /pers.G/liecības ir apšaubāmas, pēc satura nav būtiskas un lietu nekādi neattiecas, īsti neko nevarēja pateikt, jaucās laikos, viņš nevarēja pateikt, cik ilgs laiks pagāja, kad pirmo reizi izgāja ārā un atgriezās. Sadzirdams bija tikai viens, ka viņš mēģina pateikt, ka /pers. B/ nav vadījis, nav vēlējies vadīt automašīnu. Pārstāvis atzina, ka protokolā ir kļūdaini norādīts vēl viens pārkāpums, proti braukšana bez vadītāja apliecības, jo šis pants nav piekritīgs tiesai un tāpēc sastādīs bija vēl viens protokols. Tiesa, noklausījusies /pers. B/ paskaidrojumus, liecinieku liecības, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka /pers. B/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā ir pierādīta.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantam institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtā daļa noteic, ka par transportlīdzekļa vadīšanu, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši normas ceturtajai daļai, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Normas piektā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

No lietas materiālos esošā administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC272425 izriet, ka /datums/plkst.18.15 /adrese//pers. B/ vadīja

transportlīdzekli /TL marka/ valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, būdams alkohola reibumā, minimālā alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā ir 1,91 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Šo protokolu /pers. B/ ir parakstījis, iebildumi nav celti.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka protokolā nav ierakstīts otrs konstatētais alkohola koncentrācijas mērījums, kurš bija vēl lielāks, neizšķir lietas būtību un ir vērtējams, kā policijas darbinieka paviršība un neuzmanība. To, ka šāds mērījums ir bijis, apliecina protokols par transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi Nr.NB333807. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka protokols ir precizējams, norādot otro, konstatēto mērījumu.

No lietas materiālos esošā transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr.NB333807 redzams, ka veicot /pers. B/ /datums/pārbaudi alkohola ietekmes noteikšanai, plkst.18.25 konstatēta alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā 1,91% promiles, un plkst.18.42– 2,01% promiles. Protokolam pievienoti divi čeki no alkometra, kurus /pers. B/ ir parakstījis.

Arī transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB333807 /pers. B/ ir parakstījis, apstiprinot, ka veiktās pārbaudes rezultātiem piekrīt.

Protokolā kļūdaini norādīts sastādīšanas gads, kas būtiski neietekmē pašu pārkāpumu, jo no turpmākā protokola tekstā ir saprotams, ka pārbaude ir veikta /datums/.

Kā jau norādīts iepriekš, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta piektajai daļai, faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Kārtību kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā nosaka Ministru kabineta noteikumi Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošu vielu iespaids". Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā norādītie Ministru kabineta noteikumi ir ievēroti. Parakstot transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, persona ir piekritusi veiktās pārbaudes rezultātiem. Arī tiesas sēdē /pers. B/ nenoliedza, ka bija lietojis alkoholu.

Pārbaudot lietas materiālus tiesai nav šaubu par to, ka /pers. B/ protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja transportlīdzekli /TL marka/, ar reģistrācijas Nr.GP3107.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa Kārtības policijas nodaļas, inspektora Valsts amatpersona ziņojums un tiesas sēdē sniegtās liecības apstiprina protokolā norādītos lietas faktiskos apstākļus.

Minēto apstiprina arī liecinieku /pers. I/ un /pers. J/ liecības.

Tiesas sēdē VP Zemgales RP KPB Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas kārtībnieki /pers. I/ un /pers. J/ sniedza liecības, apstiuprinot, ka /datums/ ap pl.18:00 Tukuma policijas iecirknī tika saņemta informācija, ka /adrese/ ielas apkārtnē braukā sudraba krāsas automašīna /TL marka/, vadītājs iespējams ir alkohola reibumā, pēc tam izsaukums tika atcelts un saņemta informācija, ka /ielas nosaukums/ notiek konflikts starp sievieti un vīrieti, aizbraucot uz /ielas nosaukums/, viņš konstatēja, ka tur atrodas automašīna /TL marka/, par kuru pirms tam bija saņemta informācija, ka tā brauc pa /ielas nosaukums/, pie automašīnas stāvēja /pers. B/ un automašīnas aizmugurē sēdēja sieviete, viņi paskaidroja, ka nekādu pretenziju viņiem nav, sieviete teica, ka viss ir kārtībā, palīdzība nav vajadzīga. Viņi pabrīdināja /pers. B/, kurš bija redzamā alkohola reibumā, lai nebrauc ar mašīnu. Policijas darbinieki liecināja, ka pēc tam viņi aizbrauca līdz /ielas nosaukums/ un tur apstājās, lai pārliecinātos, ka ar automašīnu netiks braukts. Tomēr, pēc neilga brīža automašīna sāka braukt pa /ielas nosaukums/, virzienā uz /ielas nosaukums/. Viņi uzreiz sekoja automašīnai un /ielas nosaukums/, pie patversmes automašīnu apstādināja, pie automašīnas stūres sēdēja vadītājs /pers. B/, aizmugurē sēdēja sieviete. Automašīnas vadītājs tika iesēdināts policijas automašīnā un aizvests uz policiju. Vadītajam policijas iecirknī tika konstatēts alkohola reibums un sastādīts protokols. Vadītājs nevarēja uzrādīt vadītāja apliecību. Tika konstatēts reibums. Viņš bija nobraucis aptuveni 50 metrus. Vadītājs bija tas pats, kas iepriekš stāvēja pie mašīnas, uzvārds /pers.B/. Viņš atzina, ka ir alkohola reibumā, ka ir braucis. Sieviete arī bija mašīnā, sēdēja aizmugurē. Neredzēja viņai miesas bojājumus. Kad formēja dokumentus, citi cilvēki tur nebija. Tas bija vakars. Alkohola pārbaudēm /pers.B/ piekrita labprātīgi, parakstījās, piekrita rezultātiem.

Izvērtējot liecinieku /pers. I/ un /pers. J/ liecības, nav konstatēti apstākļi, kas liecinātu pa policijas inspektoru Valsts amatpersona un /pers. J/ personisku ieinteresētību liecināt pret /pers. B/, jo viņi pildīja savus darba pienākumus. Lietā nav iemesla apšaubīt policijas darbinieku /pers. I/ un /pers. J/ liecības, ka viņi apstādināja /pers. B/ vadīto automašīnu uz /ielas nosaukums/ pie patversmes neilgi pēc tam, kad /pers. B/ bija uzsācis braukšanu.

Saņemtās informācijas reģistrācijas grāmatas kopija apliecina, ka izsaukums uz /ielas nosaukums/, sakarā ar notiekošo konfliktu bijis /datums/, plkst. 18.10, policijas ekipāža notikuma vietā ieradās plkst. 18.12.

GPS izdruka par dienesta automašīnas pārvietošanos pārkāpuma dienā apliecina, ka policijas automašīna iebrauca /ielas nosaukums/ un bija apstājusies. Tālāk automašīna turpina ceļu pa /ielas nosaukums/, iebrauc /ielas nosaukums/, kur apgriežas un turpina ceļu par /ielas nosaukums/.

Minētais norāda, ka policijas darbinieku liecības par to, ka viņi bija iebraukuši sānielā, kur gaidīja vai /pers.B/ turpinās ceļu ar automašīnu, atbilst patiesībai.

Tiesas ieskatā, policijas darbinieku ziņojumiem un liecībām ir piedodama liela ticamības pakāpe, jo policijas darbinieki ir valsts amatpersonas. Nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieki, pildot savus pienākumus, būtu personiski ieinteresēti lietas iznākumā *(skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 9.marta spriedumu lietā Nr.SKA-61/2007).* Policijas darbinieku liecības pašas par sevi nav uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tiesas ieskatā policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe *(skat. Administratīvā apgabaltiesas 2005.gada 9.decembra spriedumu lietā Nr. AA666-05/5).* Augstākā tiesa vairākkārtīgi norādījusi, ka policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem *a priori* ir publiskā ticamība, ko iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (*skat. Augstākās tiesas 2008.gada 12.novembra rīcības sēdes lēmumu lietā Nr.SKA-647/2008*). Tiesa nekonstatē faktus, kas varētu liecināt par policijas darbinieku iespējamu patvaļīgu, nekompetentu vai nelikumīgu rīcību.

Liecinieks /pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka savas mājas pagalmā /ielas nosaukums/ dzirdēja, ka uz ielas notiek lamāšanās, skaļa bļaustīšanās, dzirdēja, ka prasa atdot atslēgas, viņš iegāja dzīvoklī, tad pēc brīža izgāja pagalmā ar suni, tad redzēja, ka uz ielas stāv sudrabotas krāsas /TL marka/, pie stūres neviens nesēdēja un aizmugurē sēdēja sieviete, pie mašīnas bija piebraukusi policijas mašīna, viņš staigāja ar suni un nepievērsa uzmanību, kas notiek uz ielas. Apmēram pēc 15 minūtēm viņš redzēja, ka kopā viena pēc otras aizbrauc sudrabotās krāsas /TL marka/un policijas automašīna, mašīnas brauca viena pēc otras ar kādas minūtes intervālu.

Tiesa atzīst, ka liecinieka /pers.G/ liecības ir pretrunā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem. Proti, atbilstoši policijas automašīnas GPS izdrukai, policijas darbinieki brauca pa /ielas nosaukums/, kur atradās pārkāpēja automašīna un apstājās, šo mirkli liecinieks /pers.G/varēja redzēt. Tomēr nav ticamas liecinieka liecības par to, ka pēc policijas ierašanās, turklāt, pēc 15 minūtēm, abas automašīnas, gan policijas, gan pārkāpēja aizbrauca reizē projām, pa /ielas nosaukums/ no notikuma vietas. No GPS redzams, ka policijas automašīna pēc pāris minūtēm aizbrauca no notikuma vietas un iebrauca /ielas nosaukums/, kur apgriezās. Tādejādi ir pilnīgi nepamatots liecinieka apgalvojums, ka abas automašīnas no notikuma vietas aizbrauca reizē. Ticamas ir policijas darbinieku liecības, ka viņi uzgaidīja vai /pers.B/būs ņēmis vērā viņu aizrādījumu nebraukt dzērumā, tāpēc iebrauca šķērsielā un uzgaidīja. No GPS redzams, ka tālāk policijas automašīna turpina ceļu pa /ielas nosaukums/, gar patversmi. Proti vietu, kur atbilstoši policijas darbinieku liecībām pārkāpējs ar automašīnu tika aizturēts.

Liecinieki/pers. H/ un /pers. F/ tiesas sēdē liecinājuši, ka pie viņiem ciemos atbrauca /pers. B/ ar sievu, tika lietots alkohols, /pers. B/ izcēlās strīds ar sievu, sieva viņam nedeva mašīnas atslēgas, un viņi abi izgāja āra pie automašīnas un tur turpināja strīdēties, tad viņi redzēja, ka piebrauc policijas

automašīna, taču viņi nav redzējuši, vai /pers. B/ vadīja automašīnu, jo viņi nebija klāt, kad pie automašīnas piebrauca policijas automašīna un arī neredzēja, kurš aizbrauca ar /pers. B/ automašīnu.

Tiesa ieskatā liecinieku /pers. H/ un /pers. F/ liecības tikai apstiprina to, ka /pers.B/ lietojis alkoholu, bet attiecībā uz automašīnas vadīšanu liecinieki neko liecināt nevarēja.

Lieciniece /pers. D/, /pers. B/ sieva liecināja, ka /pers. C/ viņu ar /pers. B/ aizveda uz /ielas nosaukums/ ciemos svinēt Jauno gadu, /pers. C/ viņai atdeva automašīnas atslēgas. Kad devās mājās, /pers. B/ bija piedzēries, bet gribēja braukt tāpēc, viņiem izcēlās strīds, jo viņa nedeva viņam automašīnas atslēgas. Konflikta laikā, uz ielas pie mašīnas, /pers. B/ viņai iesita pa aci, abi skaļi klaigāja. Viņa iekāpa mašīnā aizmugurēja sēdeklī pēc mantām, /pers. B/ stāvēja pie automašīna, kad piebrauca policijas mašīna un policijas darbinieki, neko neprasot, /pers. B/ ievilka policijas mašīnā. Policijas darbinieki viņai neko nejautāja, viens policists piesēdās pie automašīnas stūres un, viņi brauca uz policiju, kur viņa izkāpa un gāja mājās. Otrs policists ar policijas mašīnu veda /pers. B/ uz policiju. /pers. B/ nav vadījis automašīnu, neatradās automašīnā pie stūres, tikai stāvējis pie automašīnas, kad piebrauca policijas automašīna un policisti viņu ievietoja policijas mašīnā, ar kuru viņu aizveda uz policijas iecirkni.

Tiesa nepiešķir ticamību liecinieces /pers. D/ liecībām, jo lieciniece ir ieinteresēta lietas iznākumā, tas skar viņa vīra interese, turklāt liecības nav ticamas arī tāpēc, ka neatbilst lietā iegūtajiem pierādījumiem. Turklāt, lieciniece bija alkohola reibumā, kas varēja ietekmēt lietai nozīmīgu faktu uztveri.

Liecinieks/pers.C/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. B/ ir viņa dēls. Par lietas apstākļiem liecināja, ka tajā dienā atradās /ielas nosaukums/pie dēla. No /ielas nosaukums/aizveda dēlu kopā ar viņa sievu uz /ielas nosaukums/, automašīnas atslēgas atdeva viņa sievai, pēc tam kājām devās atpakaļ uz /ielas nosaukums/ pēc savas automašīnas un aizbrauca mājās. Automašīnu /TL marka/ reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ vadīja viņš, brauca arī pa /ielas nosaukums/. Liecinieks turpmāko notikuma gaitu nav redzējis, tāpēc, tiesas ieskatā liecībām nav izšķiroša nozīme lietas izspriešanā.

Ņemot vērā iepriekš minētos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka ir pierādīta /pers. B/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtajā daļā, to ka viņš /datums/plkst.18:15 vadīja automašīnu /ielas nosaukums/, būdams alkohola ietekmē.

/datums/ Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Valsts amatpersona sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC272425 norādījis arī to, ka vadītājs nevarēja uzrādīt vadītāja apliecību.

Šajā daļā /pers. B/ darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4}panta pirmās daļas 1.punkta.

Tā kā lietas materiālos atrodas protokols nr.PG145731,(lietas 71.lapa) sastādīts par tām pašām darbībām un pieņemts lēmums izteikt brīdinājumu, tiesas ieskatā šajā daļā ir pamats izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Tiesas ieskatā, lietas izskatīšanās konstatētās un policijas darbinieku pieļautās pārrakstīšanās kļūdas un neprecizitātes nevar būt par pamatu lietvedības izbeigšanai, jo tās nav būtiskas, turklāt visi lietā iegūtie pierādījumi apliecina, ka /pers. B/ /datums/plkst. 18.15. Tukumā, vadīja vieglo automašīnu /TL marka/ reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ pa /ielas nosaukums/ virzienā no /ielas nosaukums/u z /ielas nosaukums/būdams alkohola ietekmē. Tādēļ /pers. B/ darbības kvalificējamas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtās daļas.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, uzliekot sodu, tiesa ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa lietā nekonstatē lietā /pers. B/ atbildību pastiprinošus apstākļus un atbildību mīkstinošus apstākļus. Lietā nav iegūtas ziņas par to, ka persona strādā algotu darbu. Ir ziņas, ka /pers. B/ divas reizes brīdināts par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu 2018.gada 23. janvārī un 2. septembrī.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pārkāpējam par LAPK 149.^{15}panta ceturtās daļas pārkāpumu uzliekams sods sankcijas robežās.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257.panta pirmo daļu izņemtās mantas un dokumentus, ja izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts šā kodeksa 149.^{1} ^{5} pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) līdz piemērotā naudas soda izpildei, institūcijas (amatpersonas), kurām ir tiesības izņemt mantas un dokumentus, nodod glabāšanā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 258.panta trešo daļu persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274.panta noteikumi paredz, ka tiesa nosaka alkohola koncentrācijas iespaida konstatēšanai veikto pārbaužu izdevumu apmēru, kas atbilstoši transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolam Nr.NB333807 ir 15,65 *euro* jāsedz /pers. B/.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 32., 33.pantiem, 149.^{15}panta ceturto daļu, 275.panta pirmās daļas 2.) punktu, 289.^{6} pantu,289.^{13} pantu 289.^{16} pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtajā daļā izdarīšanā un sodīt ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, naudas sodu 1200 *euro* (tūkstoš divsimt *euro*), atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem. Aresta laiku skaitīt no aizturēšanas brīža.

Izbeigt lietvedību pret /pers. B/ par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4}panta pirmās daļas 1.punktā izdarīšanu.

Izskaidrot /pers.B/, ka naudas sods 30 dienu laikā no sprieduma izsniegšanas dienas ieskaitāms saņēmējam: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV34TREL1060191011100, kods TRELLV22.

Uzlikt par pienākumu /pers. B/ 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas nodot nederīgo vadītāja apliecību Nr./numurs/ Ceļu satiksmes drošības direkcijai Tukumā, Zemītes ielā-5.

Informēt /pers. B/ par pienākumu 30 dienu laikā no dienas, kad spriedums stājies spēkā, labprātīgi segt izdevumus par alkohola koncentrācijas iespaida konstatēšanai veikto pārbaudi 15,65 *euro* (piecpadsmit *euro* sešdesmit pieci centi) apmērā, izskaidrojot, ka izdevumi ieskaitāmi saņēmējam; Valsts policija, Nr. 90000099040, Valsts kase, kods TRELLV22, konts Nr. LV96TREL2140091033000, maksājuma mērķī norādot pārkāpuma lieta Nr. PC272425.

Par naudas soda samaksu un izdevumu par alkohola koncentrācijas iespaida konstatēšanai veikto pārbaudi samaksu nekavējoties paziņot Zemgales rajona tiesai, pretējā gadījumā spriedums tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Pilns tiesas nolēmums būs pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 26. jūlijā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas,- 2018.gada 26. jūlija.

Tiesnese (personiskais paraksts) R.Bruce